

च वप्न कीर्तिताः । भृङ्गारवपुः के न्यासा न भौनो मणि-
मर्हति । कानकं कृष्णमं वापि श्वेषासुपुच्छते ।”

“कानकन्तु चित्तोन्नानां कृष्णमं सार्वभौतिकम् । यक्ष-
पक्षेन्दुभङ्गारं प्रत्यक्षं विन्दसेत् कृष्णम् । चतुर्विधानां
भूषाणां चान्द्रः (रीत्यः) वर्तनं यच्छते । श्वेतं रक्तं तथा
श्वेतं तस्य चन्दनसुच्छते । एतेषां वल्लभैः श्वेतचतुर्णां
स्नानवीभुजासु । कवी पञ्चसु नीलसु तथा कल्याण-
राजिता । एषां पुष्पाणि केयेषु चतुर्जातिमहो
भुजासु । शीरकं पञ्चरागव वेदुर्गं नीलमेव च ।
चत्वारो मणयो धेयाचतुर्णां श्वेचनाम्बुधि । रत्नं
निश्चितं यः कुञ्जीरुपतिः श्वेचनाम्बुधि । ३ । चिराद्-
भवेदुभौनी इतोऽन्वस्यत्यवाचरन्” ।

भृङ्गारि स्त्री भृङ्गारवपुः स्मृति क-रन् । । मेरिपाडवे
२ भृङ्गारवपुः राजनि ।

भृङ्गाङ्गा पु० भृङ्गारवपुः स्मृति क-रन् । । शीरके
२ भृङ्गारवपुः २ भृङ्गारवपुः स्त्री राजनि ।

भृङ्गि पु० भृङ्ग-निम्बु हट् च । श्विपार्श्वरभेदे । “माता
मयाधिवत्तं तं नास्ती भृङ्गिरिति स्मृतः” वाचनपु० ।

भृङ्गिन् पु० भृङ्गारवपुः कल्याणद्वयस्य इति । । वट्टहणे
राजनि २ श्विपार्श्वरभेदे । तस्य श्वितेको जातत्वेऽपि
कल्याणम् तस्यानता यद्येकं काश्चिकापु० ४५५० यथा
“कल्याणवृक्षकाननस्य तज्जवः यद्यभृङ्गभृतः । कल्याण-
नतिलस्य निरिमल्ये पपात ह । तयोः कारकयोः
वदः कल्याणो भृङ्गारवपुः । एको भृङ्गारवपुः कल्याणो
मिद्वान्ननिभोऽपरः । भृङ्गी तस्य तदा ज्ञाता नान
भृङ्गीति चाचरोत् । महाकल्याणकल्पस्य महाकावेति
लोकभक्तः । वाचनपु० । तस्य कल्याणरस्यैव श्विपार्श्वरभेदे भृङ्गि-
कल्पस्य मयाधिवत्तं जातमित्युक्तम् ।

भृङ्गी स्त्री भृङ्ग-गन् कित् हट् च तोरा० लीप् । कति-
दिनावासु राजनि । [तत्ते राजनि ।

भृङ्गीफल पु० भृङ्गारा कतिदिनाया इव फलमस्य । व्याख्या-

भृङ्गीय पु० इत० । मज्जादेवे गट्टरज० । [लिङ्गा० ।

भृङ्गेरिति पु० भृङ्गेरिति+इतो० । भृङ्गेरिति श्विपार्श्वरभेदे
भृङ्गेष्टा स्त्री इत० । । इत० ज्ञानार्थां २ भाष्यो २ तद्वत्ता
४ काकलम्बासु राजनि ।

भृज्ज भज्जे (भाजा) प्राग्भेदे भा० भा० वक० षट् । भज्जेते
अभज्जेते । इदित् निष्ठायां नेट् भृज्जः । [लोका] वज्ज-
भृज्जने पु० भृज्ज-वरणे क्युम् वज्ज- । वज्जरीवे (भाजना-

भृजीय क्रोधे भा० भा० वक० षट् निष्ठायां । अभोजते ।
अभोजीरित ।

भृष्टिका स्त्री भिरिष्टिका पुष्पो० । श्वेतपुष्पायाम् राजनि ।
भृष्टि स्त्री वीचो चारा० ।

भृत लि० भृ-क । । पुटे नेतनादिना प्रतिपादिते रदाभेदे
च । “वत्तमन्त्रायुधीयो यो मध्यमस्तु लोकोवहः । यद्यनो
भारवाही स्यादित्येवं लिपिभो भृतः” मिता० । भावे-क ।
४ भरवे न० ।

भृतक लि० भृतं भरवं नेतनसुपजायति कन् । नेतनोप-
जीविनि कभरः “भृतकाध्यापको यस्तु भृतकाध्यापित-
कथा” मत्तः । भृतकभेदाः शुक्रनीतिवारे ४५०० वक्ता यथा
“दश प्रोक्ताः पुरोधाया ज्ञातृणाः सर्व एव ते । यभावे
ज्जिवा योज्ज्यासदभावे तथोक्ताः । नैव नृशस्तु
योज्ज्या सुच्यन्तोऽपि पाणिनेः । भागवार्थे ज्जिवास्तु
वाक्यविधित्वेन च । यामयो ज्ञातृणो योज्ज्याः का-
यस्यो श्वेककथा । शुक्रभाही ४५०० वैमो हि प्रात-
प्रतिहारश्च पादजः । सेनाधिपः ज्जिवास्तु ताज्ज्य-
सदभावतः । न वैमो न च वै नृशः कातरश्च वदा-
चन । सेनापतिः नृश एव योज्ज्याः वयोसु जातिषु ।
वयस्यरचतुर्वर्षधर्मोऽयं चैव पावनः । वयस्य वयोसु
यो राजा व पचोः सुखमेधते । नोपकृतं न्यते क न
तद्वत्ति कवेने । कचान्ते न स्मरति शङ्कते प्रकप-
त्यपि । शुक्लनोति मनीषि तं यत्तं भृतकत्वमेतत्”
भृति स्त्री भृ-कित् । । भरवे श्वोपचो च वरवे कित् ।
इमेतेने कभरः ४५०० च मेदि० । भृत्तभेदानां भृति-
दानमकारादिषु शुक्रनीतिवारे कृतं यथा

“कावसानं लिङ्गा तेषां चान्द्रं शीरं च वाचनसु ।
भृतिदाने यदा शीरं चान्द्रं कौचीदुग्धिषु । कल्याण-
वाचनं मित्यं दिनभृतेऽवधौ यदा । कावसानां काव-
सानां काव्यं वाचनमिति लिङ्गा । भृतिरक्ता ह तदिष्टः
वा देवा भाविता यथा । कर्म भावस्त्वया तस्य कल्या-
णतावती स्मृतिम् । दास्यामि काव्यं नाना वा कीर्तिता
तन्निदेशकैः । वत्तरे वत्तरे वापि नापि नापि दिने
दिने । एतावती भृतं तेषां दास्यामीति च काव्यको ।
एतावता काव्यमिदं काव्येनापि त्वया कृतम् । भृतिनेता-
वती दास्यो काव्यं काव्यमिता च वा । न कुर्वीत भृति-
कोपं ह तथा भृतिविलम्बनम् । अथवा योऽप्यारणा-
भृतिर्भेदा प्रकीर्तिता । परिषोषा भृतिः प्रीति वा ना-